

Кажуть кулі вибирають кращих...

Анатолій Клименко

Кажуть кулі вибирають кращих.
Кажуть, що ще будуть у нас біди.
І багато буде ще нещасних,
Зі шпарин ще повилазять гниди.

Біль від втрат, понівечені долі,
Нескінченні навкруги руїни.
І нема вже батька, сина, брата, —
Бо хотіли миру для країни.

Та війна іде широким кроком,
Смерть сміливо косу підіймає.
Всіх, хто гордо розпрямляє плечі —
Із собою в вічність забирає.

Вже вони давно породичались,
Смерть з війною - подружки навіки.
І герою, — хлопцю молодому,
Закривають поспіхом повіки.

Молоде дівча, що розцвіла як квітка,
Що плекали разом батько й мати,
Виросла в любові ця дитина.
Вже немає їй кого кохати.

Вже стократно сурми засурмили,
В повний голос били всі набати.
В пеклі бою вже не чути крику,
Тихо стогне в ніч безсонну мати.

Стали в оборону наші діти.
Стійко нас собою захищають.
Молоде життя, розквітле у любові,
Мати і бабуся поховають.

Україно, рідна наша Мати,
Будуть всі пишатися тобою.

Споконвічна й невмируща слава
Стане пам'ятником нашому герою.
31.07.2023